

Economia

Universitat i coneixement

21/09/13 02:00 - CATEDRÀTIC DE BIOQUÍMICA I BIOLOGIA MOLECULAR, DIRECTOR DE L'ESCOLA DE DOCTORAT I VICERECTOR DE POLÍTICA CIENTÍFICA DE LA UB - **ENRIC I. CANELA**

Els darrers anys les universitats han canviat molt, com ho ha fet la societat. Avui la universitat ja no és el lloc on estudien uns pocs, és un lloc on estudia una gran part dels joves i al qual tornen, cada vegada més, els no tan joves per actualitzar coneixements. No és estrany que la universitat sigui ara objecte de més debat i interès que anys enrere.

Llegia que l'actual model de pedagogia està esdevenint obsolet i que en el model industrial de producció d'estudiants en massa el professor és un locutor. És a dir, algú que transmet la informació de manera unidireccional.

Jo em nego a acceptar que a Catalunya la universitat és això, de la mateixa manera que em nego a acceptar que tota la universitat hagi d'esdevenir una acadèmia de formació de graduats en massa. Seria un gran fracàs col·lectiu tot i que part de la formació universitària pot acabar sent els que era fa uns anys la formació de grup mitjà.

És curiós aquest plantejament d'universitat massificada quan la realitat no és així, estem molt lluny d'això. Jo recordo quan era estudiant de la llicenciatura de química, època en què la universitat no estava gens massificada: a classe, si no ho recordo malament, érem més de 150 en un grup únic. Jo no sé si queda avui algun grup amb 150 estudiants. M'atreveixo a dir que la majoria dels graus no tenen 150 estudiants per curs, no dic grup, dic curs.

Cert que anys després del meu pas per les aules, les universitats van anar absorbint estudiants i van passar per una època en què els grups no eren molt més nombrosos, però sí hi havia cursos amb molta gent. Poc a poc les coses van anar canviant i avui la universitat, si bé té molts estudiants, no està en absolut massificada. Avui es pot fer una formació de molta més qualitat que quan la universitat era de minories, hi ha més recursos i la ràtio estudiants : professor és més baixa. Només es donen alguns problemes quan els estudiants, per les raons que sigui, decideixen abandonar l'assistència a un grup i anar a un altre.

El problema que tenen avui la universitat i la formació que aquesta ofereix no és de massificació ni de manca de recursos, tot i que en aquests darrers anys aquests s'han reduït i algunes coses s'han deteriorat per la retallada pressupostària que ens ha fet el govern. Un problema que té avui la formació universitària té a veure amb el model d'accés.

El model d'accés a la universitat és el que determina el nivell de preparació que tenen els estudiants que hi accedeixen i l'adequació als diferents estudis i marca, de manera definitiva, quina preparació tenen els estudiants quan acaben la secundària. És relativament senzill millorar el nivell i, amb una ponderació de les notes de les assignatures de les proves d'accés, adequar les capacitats demostrades dels estudiants als diferents graus.

Sorprendentment llegia que el conseller Mas-Colell i alguns responsables universitaris deien que l'oferta de graus, 460, a Catalunya és excessiva i que això fa difícil la tria de l'estudi per l'alumne. A mi em sembla que això no és exactament cert. Cap estudiant no es planteja una tria entre 460 graus. Poso per exemple el grau de medicina. No crec que el problema sigui triar entre els sis llocs on estudiar medicina, els estudiants no dubten gaire, trien segons interessos. O fer química en els quatre llocs possibles. Hi ha repeticions de graus que no hi haurien de ser, però em sembla que això hauria de corregir-se per la pròpia iniciativa de les universitats. Elles mateixes haurien de corregir les coses quan la demanda o l'estratègia no justifiquen l'oferta.

Jo crec que la diversificació és un encert. És cert que cal canviar algunes coses i alguns graus s'haurien d'eliminar, hi ha errades i algunes, grans, però jo no crec que el problema sigui d'excés. En alguns països, posem com a exemple Escòcia, que està de moda, amb menys habitants que Catalunya i, si no vaig errat, quinze universitats, l'oferta de graus està sobre els 3.000.

Un problema sobre el qual hauria d'actuar el govern és la dificultat de modificar les coses que no funcionen i adaptar-les. La flexibilitat britànica ens permetria ajustar i corregir les coses que no funcionen prou bé. Aquest absurd sistema de verificació *a priori* dels ensenyaments universitaris fa que les coses siguin massa lentes i un autèntic calvari plantejar reformes.

El segon problema sobre el qual caldria actuar és l'elevat preu dels ensenyaments universitaris. Tornant a Escòcia, allà els escocesos no paguen matrícula. Aquí impera la filosofia que la universitat ha de ser cara. No hi estic d'acord. Allà els preus són elevats, més que aquí, però els escocesos són compensats per la totalitat de la despesa.

La universitat és estratègica en l'economia del coneixement i cada vegada més la gent s'hi relaciona. Cal disposar d'una universitat de la millor qualitat i això requereix que la societat i el govern en el seu nom actuïn en el sentit correcte. Hem de millorar.

La universitat és objecte de debat i interès de forma creixent. Foto: ARXIU /QUIM PUIG.

Sorprendentment llegia que el conseller Mas-Colell i alguns responsables universitaris deien que l'oferta de graus, 460, a Catalunya és excessiva i que això fa difícil la tria de l'estudi per l'alumne. A mi em sembla que això no és exactament cert. Cap estudiant no es planteja una tria entre 460 graus. Poso per exemple el grau de medicina. No crec que el problema sigui triar entre els sis llocs on estudiar medicina, els estudiants no dubten gaire, trien segons interessos. O fer Química en els quatre llocs possibles. Hi ha repeticions de graus que no hi haurien de ser, però em sembla que això hauria de corregir-se per la pròpia iniciativa de les universitats

Enric I. Canela Altres articles de l'autor

16/11/2013 **Israel és un bon exemple de l'economia del coneixement**

19/10/2013 **Indicadors sorprenents**

Més articles ...

Verificació

És el procés pel qual les agències de qualitat analitzen els continguts i l'organització dels ensenyaments elaborats per les universitats i aleshores donen el seu vistiplau perquè els governs autoritzin la seva implantació.

Darrera actualització (Dissabte, 21 de setembre del 2013 02:00)

Publicat a

L'econòmic 21-09-2013 Pàgina 23

DESA LA NOTÍCIA A:

Des del **registre** pots veure i gestionar totes les notícies desades i de les que en fas seguiment.